

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Montes pietatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

rum possunt admitti; quin immo easdem sic supra numerum receptas, supranumerarias semper quo ad hoc remanere, etiam si in ceteris ab aliis nihil differant sed illis in omnibus pares, & æquales iuxta cuiusque monasterii institutum esse debeant.

Declarat in super eadem Sacra Congregatio duplici elemosynæ nomine intelligi semper debere duplicatam summam eius, quæ in receptione cuiusque monialis intra numerum in quolibet monasterio constitutum erogari pro tempore consueverit: ita tamen ut ubi summa, quæ confertur, minor est sentis ducentis, ibi saltem ratione duplicata elemosynæ solvenda sint scuta quadringenta, & non minus.

Eadem quoque Sacra Congregatio districte prohibet, ne loca per obitum monialium intra numerum decedentium pro tempore vacatura, cuiquam puella ad habitum regularem recipiendæ concedantur, neque promittantur, nisi sequuta vera, & reali illorum vacatione, atque ita demum, & non antea de eis disponi ac in monialis demortuæ locum, promissionem, aut receptionem in Capitulo seu quovis alio modo fieri iubet, dummodo tunc temporis puella ipsa recipienda & ætatem habeat idoneam, & ceteras qualitates requisitas: quibus etiã prædita esse debere vult eas puellas, quæ supra numerum recipiendæ sunt iam tunc, cum eis loca vel promittuntur, vel dantur: si quid vero contra a quoquam fieri contigerit, irritum, & inane, ac nullius roboris, & momenti fore, & esse decernit. Ac nihilominus Abbatissas, Prioribus, & alios quoscunque Monasteriorum superiores, qui cuiusvis puellæ receptioni, vel admissioni, aut locorum vacaturorũ promissioni, seu concessioni aduersus præsentis decreti dispositionem consenserint priuationi vocis actiuæ, & passiuæ, aliisque arbitrio eiusdem Congregationis infligendis pœnis obstrictos, & obnoxios fore declarat, saluis etiam semper, & in suo robore permanentibus aliis quibuscunque ipsius Congregationis decretis alias, latis præsentis decreto non contrarijs, præsertim circa monialium admissionem, & receptionem ad habitum, & professionem, & circa elemosynarũ depositionem, solutionem, & erogationem in bona stabilia, quibus nullatenus derogare vult, & intendit. Romæ die 6. mensis Septembris MDCIII.

Alex. Card. Florent.

Berlingerus Gypsius Secr.

Romæ ex Typographia Camere Apostolicæ MDCIII.

MONTES PIETATIS.

*Cõgruit
titut. de
vsuris.*

PRÆTER Summissas sciendum est, Montes Pietatis licitos esse, & contrarium prædicantes excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurtere Leonis X. Constitutione cæteri in Bull. fol. 189, incip. Inter multiplices & infra.

Leo. X.

Sacro approbante Concilio declaramus, & diffinimus montes Pietatis antedictos per res publicas institutos, & auctoritate Sedis Apostolicæ hæctenus probatos, & confirmatos, in quibus pro eorum impensis, & indemnitate aliquid moderatum, ad solas ministrorum impensas, & aliarum rerum ad illorum conservationem (ut præfertur) pertinentium, pro eorum indemnitate duataxat ultra sortem

sortem absque lucro eorundem monitum, recipitur, neque speciem mali præferre, nec peccandi incentiū præstare, neq; vilo pacto improbari, quinimo meritorium esse, ac laudari & probari, debere, tale mutuum minime vsurarium putari, licereque illorum pietatem, & misericordiam populis prædicare etiam cum indulgentijs a Sancta Sede Apostolica eam ob causam concessis; Ac deinceps alios etiam similes montes cum Apostolica Sedis approbatione erigi posse. Multo tamen perfectius, multoque sanctius fore si omnino tales montes gratuiti constituerentur, hoc est, si illos erigentes, aliquos census assignarent, quibus si non omni saltem vel media ex parte huiusmodi montium ministrorum soluerentur impensæ, vt ad leuiorem aris soluendi portionem medio hoc, pauperes grauari contingat, ad quos cum huiusmodi census assignatione, pro impensarum supportatione erigendos, Christi fideles maioribus indulgentijs inuitandos esse de cernimus, Omnes autem religiosos, & ecclesiasticas, ac sæculares personas, qui contra præsentis declarationis, & sanctionis formam de cetero prædicare, seu disputare verbo vel scriptis ausi fuerint, excommunicationis lætæ sententiæ penam priuilegio quocumque non obstante incurrere volumus. Non obstantibus, &c. Datum Romæ in publica sessione in Lateranen. Sacrosancta Basilica solenniter celebrata anno incarnationis Dominicæ 1515. quarto nonas Maij Pont. nostri anno tertio.

Nauiar. in Manua. confess. cap. 17. nu. 213 & Ioan. Lup. in repeti. c. nauiganti, commentario. 3. §. 3. de vsuris. fol. 117 & alii hanc constitutionem declarât, & extat tractatus Card. Caiet de Monte Pietatis.

MVNERVM LARGITIO REGVLARIBVS VTRIVSQUE
sexus interdicta.

PRÆTER Summistas sciendum est, quod extat Constitutio S. D. N. D. Clementis VIII. de largitione munerum vtriusque sexus regularibus interdicta publicata Romæ die 2. Iulij 1594. tenoris sequentis.

Religiosa Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu *Cōgru*
instituta, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas *it tit.*
conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri, magnâ *de sta-*
iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humana- *tu mo-*
rum conditio, & natura, ut etiam quæ optime fundata, & constituta sunt partim *na seu*
hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, & partim Dæmonis astutia, *regul.*
paulatim deficient, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur;
Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium
Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinam restitueretur, aut salutaribus
Constitutionibus communita, integra atque, incolumis permaneret. Quorum
nos vestigijs pro eodem officii munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem
(quantum) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ a pluribus Religiosa vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpe tribuuntur graua incommoda, & mala, etiam boni specie exstant, præcauere studentes; hac nostra perpetuo valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunque ordinis mendicantium, vel